

עיתון מ'קצועי מכובד חשך עוד רמאות של אורי: צילום דרך מיכסה העדשה

אורי גלר מרמה שוב!

הצילום המזוייך
זוהי תמונה יחידה שפותחה מסרט צילום שלם, שאותו היה אורי גלר אמור לצלם בעד עדשה מכוסה במיכסה אטום. אורי עצמו נראה בצידה הימני של התמונה. בעוד שבמרכז נראה כתם המיכסה. אורי, שהרחיק את המיכסה, שעה שנמצא לבדו בחדר, צילם את עצמו.

אני מוכן להסכים לכך שאורי מסוגל לתקן שעונים, לכופף סכ"ם ולצביר כיסאות מוסתרים. זה לא השטח שלי. אבל צילום — זה עניין אחר לגמרי. הצילום הוא המיקצוע שלי. כמי שהיה צלם של הט"ים משך 25 שנה, אין ספק שצילמתי כבר תמונות רבות יותר משהצליח אורי ליצור באמצעים הרחנניים. שלו עד כה. „אני יודע בדיוק מה מסוגלת מצלמה לע" שות. אני יודע שאינך יכול לצלם תמו" נה — כל תמונה שהיא — כשמכסה ה" עדשה מכסה את העדשה. ניסיתי זאת מי" פר פעמים בעצמי, זה פשוט לא הולך. „אך אורי ניסה לעשות זאת.“

צילום דרך מיכסה

כך פתח ייל ג'ואל את סיפורו. ג'ואל, צלם ותיק ורביניסיון, ובנו סת, שהוא גם עוזרו, חזו מקרוב בניסיונו של אורי (המכופף) גלר, עושה-הלהיטים הישראלי, להדהים את העולם בפלא מוטג חדש-ציר למו של עצם על גבי סרט-צילום. בכוח המחשבה והריכוז בלבד, בעד מצלמה ש" עדשה כוסתה במיכסה אטום.

הם נדהמו בתחילה למראה התוצאות. הניראות בבירור על-גבי התמונות המפותחות, אך לאחר ניתוח של הניסוי לפרטי, הגיעו למסקנה הבלתי-ימנעת שגם „פלא“ זה של אורי התבסס על תרמית פשוטה. את מימצאיהם של הצלמים העלה ג'ואל בכתבה מפורטת, שראתה אור מעל דפי ירחון הצילום רבי-החשיבות פופולאר 1970-ג'ואל.

וכך תיאר ג'ואל את הניסוי, שלב שלב: נסעתי לנייריורק עם בני סת, לצלם את אורי גלר בצבע ובשחור-לבן. אחרי שעות אחדות של כיפופי-מולגות ומיבצעים דר" מים, נמאסה על אורי השיגרה הרגילה, והוא שאל: „אולי יש לך, במיקרה, מצל" מה גוססת, כדי שאוכל לצלם דרך מיכסה העדשה?“ שאל, ככדרך-אגב. הצעתי לו את הפנטאקס שלי (שמיכסה

שער „פוטוגראפי“
על שער ירחון הצילום הבינלאומי מופיעה תמונתו של אורי גלר הישראלי, כשהוא מצלם את עצמו בעד עדשה מכוסה במיכסה. שיטתו של אורי גלר הוכחה על ידי צלמי העיתון כתרמית פשוטה, שהתבססה על אחיזת-עיניים והסתתרת.

אורי הרים את הפנטאקס, שמיכסה העדשה שלה הודק היטב בסרט-דבק שחור, והצמיד את העדשה למיצחו. פניו התכווצו בריכוז גדול. הוא צילם כ-12 תמונות (קבעתי את המצלמה ל-1/60 השנייה ב-4 צמצום), החשיפה הטובה ביותר בתנאי האור שעמדו לרשותנו). בלחיצה התמישית או השישית לערך, הודיע אורי בקריאת

סגרנו את הדלת מאחורינו: סת צייר כיסא, ואני צילמתי אותו בעבודתו. כאשר שבנו אל החדר בו נמצא אורי, הצליח הוא לצייר מייד את דמות הכיסא שרשם סת, ואשר אותה התמנו קודם בשתי מעטפות. לאחר-מכן שבתי וטענתי את הניקון שלי בסרט-צבע, כדי לצלם את אורי בהמשך הפעולה. הוא שב והצמיד את הפנטאקס למיצחו, כשהסרט המקורי בתוכו, והפעם צילמתי אותו בצבע. כאשר גמר את ה" סרט, הוצאתי אותו מייד מתוך הפנטאקס ושמתיו אותו בכיסי, כדי להבדילו מן הסר" טים האחרים. מאותו רגע ואילך לא יכול אורי להגיע אל הסרט בשום אופן.

כולנו היינו תשושים. סת ואנכי היינו קיצורי-רוח לראות את התוצאות, ומיהרנו ה"יתה. שעה קלה אחרי הצות עלתה קריא" תו הנרגשת של סת מן המעבדה שלמטה. „עלה מהר! קיבלתי תמונה!“ „היא חדה?“ שאלתי, וחטפתי את הזכוכית-המגדלת שלי. סת החזיק בסרט בקצות-אצבעותיו, כאילו היה רדיואקטיבי. הוא היה מוזעזע ממש.

השיטה
הצלם ייל ג'ואל ובנו סת, שחזו בניסיון של אורי וחשפו את התרמית שמאחוריו, משחזרים בתמונה זו את השיטה בה נעשה הדבר.

גם אני הגבתי כך, כאשר קירבתי את ה" זכוכית-המגדלת לתמונה האחת-היחידה שפותחה מן הסרט. הדמות היתה השופה היטב, חדה וברורה לבד מכתם שחור ב" מרכזו. לא רע לגבי חובב, הירחתי. אך לפתע תפסתי את גודל הרגע, ונדהמתי. (המשך בעמוד 24)